

Piotr Śniady, Piotr Wawrzyniak, Edward Krause

Poręba, st. 3, gm. Jaraczewo, woj.
kaliskie

Informator Archeologiczny : badania 25, 57

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odry, st. 3
gm. Czersk, woj. bydgoskie
 AZP 21-38/—

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadziła mgr Beata Górską-Grabarczyk. Finansowane przez Uniwersytet Łódzki. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko kultury pomorskiej z wczesnego i środkowego okresu lateńskiego.

Badaniami objęto obszar o powierzchni 140 m². Odkryto jeden nieuszkodzony grób skrzynkowy, w którym znajdowały się 3 popielnice, wszystkie nakryte pokrywami. W popielnicy nr 2 poza spalonymi kośćmi odkryto także amulet — był to kiel lisa, częściowo oszlifowany, z przewierconą dziurką i małym kółkiem wykonanym z brązu.

Materiał zabytkowy i dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Badania zakończone.

Poręba, st. 3
gm. Jaraczewo, woj. kaliskie

Pracownie Konserwacji Zabytków
 w Poznaniu Sp. z o. o. Pracownia
 Badawczo-Naukowa

Badania prowadzili mgr mgr Piotr Śniady i Piotr Wawrzyniak (autor sprawozdania) przy udziale mgr. Edwarda Krausego. Finansowane przez Wojewódzki Okręgowy Zakład Gazownictwa w Poznaniu. Pierwszy (i ostatni) sezon badań. Osada ludności kultury łużyckiej z końca okresu halszackiego, punkt osadniczy ludności kultury przeworskiej.

Badania, przeprowadzone z nakazu Państwowej Służby Ochrony Zabytków w Kaliszu, miały charakter ściśle ratowniczy. Stanowisko położone jest na gruntach wsi Poręba, w południowej jej części, obok drogi lokalnej Cerekwica-Bruczków; fizjogeograficznie na wschodnim stoku niewielkiej, dobrze wykształconej dolinki bezimiennego cieku.

Wykopy o numeracji kolejnej I-IX/91 założono wzdłuż projektowanej trasy wodociągu; ich przeciętne wymiary wynosiły 10 x 2,5 m (z wyjątkiem wykopu I/91 — 20 x 6). W sumie rozkopano ok. 370 m² powierzchni stanowiska.

W wykopach zarejestrowano 37 obiektów, głównie bliżej nieokreślonych funkcjonalnie jam i dołków postępowych, rozmieszczonych nieregularnie i nie powiązanych ze sobą, a także 2 paleniska (w przypadku obiektu nr 22A być może jest to piec o trudnej do ustalenia funkcji). Z jednej z jam (obiekt nr 36) wyeksplorowano fragm. ciężarków tkackich.

Nieliczny materiał ceramiczny zalegający w obiektach wydatowano na koniec okresu halszackiego i powiązano z ludnością kultury łużyckiej. Znajdowano również ułamki naczyń ludności kultury przeworskiej.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Pracowni Naukowo-Badawczej Pracowni Konserwacji Zabytków w Poznaniu Sp. z o. o.

Badania zakończono.

Pysznica, st. 1, gm. loco, woj. tarnobrzeskie patrz środkowa i późna epoka brązu